

دوشنبه ۱۴ شهریور ۱۴۰۱

۸ صفر ۱۴۴۴

شماره ۵۶۵

خبرنگار روزی

اخبار

۱۰ سالن و ظرفیت پذیرش ۱۰۷۵ نفر،

شهرستان گناباد دارای یک سینما با یک سالن و ظرفیت پذیرش ۳۴۰ نفر و شهرستان نیشابور دارای یک سینما با چهار سالن و ظرفیت پذیرش ۳۸۰ نفر است.

یعنی از کل شهرستان های استان، تنها شهرهای مشهد، بینالود (طرقه شاندیز)، گناباد و نیشابور دارای سینمای فعال هستند.

در بین شهرهای پرجمعیت و بزرگ استان نیز تربت حیدریه، قوچان، سبزوار، کاشمر، درگز، کلات و... بدون سینمای فعال هستند و سینمادوستان این شهرها محروم از امکانات سینمایی. با وجود این کمبودها و مطالبات سینمادوستان، متأسفانه برخی شهرهای استان دارای سینماست اما سینمایی که دیگر فعال نیست و خاک می خورد؛ از جمله در شهرهای تربت حیدریه، تایباد، تربت جام، قوچان، کاشمر و... سینما وجود دارد اما تعطیل شده و غیرفعال است.

●اولویت ارشاد؛ فعال سازی سینماهای تعطیل

اما برنامه متولی برای جبران این کمبودها و پیگیری مطالبات سینمادوستان استان چیست؟ اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان متولی چه برنامه ای برای فعال سازی و کمک به احداث سینما در شهرهای بدون سینمای استان دارد؟ این سوالات را با سرپرست گروه امور سینمایی و سمعی و بصری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان سوسن محمد زاده در گفت و گو با «خراسان رضوی»، فعال سازی سینماهای تعطیل شده در برخی شهرهای استان را اولویت این اداره کل اعلام می کند می گوید: اولویت ما فعال سازی سینماهای تعطیل شده است، از جمله در شهرهای تربت حیدریه، تایباد، تربت جام، قوچان، کاشمر و نیز سینما شهر فیروزه نیشابور و پیروزی مشهد که برنامه ریزی و تمهیداتی برای فعال سازی مجددشان داریم. وی می افزاید: هر کدام از این سینماها بنا به دلایلی از جمله به روز نبودن امکانات یا استهلاک تجهیزات، نیاز داشتن به بازسازی، اختلاف مالک و بهره بردار، ناتوانی مالک دولتی برای تجهیز و

طرح و شناخته شده، خود را به مشهد و

سینما هویزه می رساند، دل پری از نبود سینما در شهرش دارد و گلایه هم فراوان؛ می گوید: تربت حیدریه که جزو شهرستان های بزرگ استان است و البته زادگاه هنرمندان شناخته شده سینما از جمله سعید سهیلی یا لاله و ستاره اسکندری، چرا باید بدون سینما باشد. ما در این شهر، سینمادوست کم نداریم. چرا می برای دیدن فیلم های روز کشورم باید ۱۵۵ کیلومتر مسافت تربت حیدریه تا مشهد را طی کنم تا بتوانم به علاقه مندی ام برسم و به تماشای فیلم های سینمایی در سینمایی استاندارد بنشینم؟ وی می افزاید: در بین اطر اقیانم جوان های سینمادوست زیادی می شناسم که به دلیل همین مشکلات تردد و نبود سینما در تربت حیدریه، قید علاقه خود را زده اند. سال هاست که قول و وعده برای ساخت سینما در این شهرستان می دهند اما هنوز اتفاقی نیفتاده است، سینمای شهر ما تعطیل شده و باید برای فعال

وحید تفریحی/ فقط ۱۰ سینما! آن هم برای استانی با ۳۲ شهرستان و جمعیتی بیش از ۶/۵ میلیون نفر (بر اساس آخرین سرشماری نفوس و مسکن – سال ۹۵). ضعف زیرساخت های فرهنگی هنری در شهرستان های استان کاملاً جدی است، این که از ۳۳ شهرستان استان، تنها چهار شهرستان سالن سینمای فعال دارد و مردم ۲۹ شهرستان در حسرت سینما هستند، موضوعی بسیار قابل تامل و نیازمند برنامه ریزی جدی و عاجل است. نبود سینما در ۸۷ درصد از شهرستان های استان برای مردم سینمادوست استان ضعیفی جدی است، آن هم مردمی که در هر جشنواره سینمایی یا باکران هر فیلم شناخته شده و مطرحی، خود را از شهرهای مختلف استان به مشهد می رسانند تا از حال و هوای سینما و علاقه مندی های خود دور نمانند. مهدی یکی از همین سینمادوستان اهل تربت حیدریه است. او که با هر بار برگزاری جشنواره فیلم فجر یا اکران فیلم های

در استان می توانند با گردش در مناطق مختلف، شهرهای فاقد سینما، بخش ها و روستاها اکران فیلم داشته باشند. اکنون کم و بیش این کار انجام می شود ولی کافی نیست و باید با برنامه ریزی، دستگاه ها را در سطح گسترده تر فعال کرد که بدین منظور نیاز به سامان دهی جدی است و آن شاء... با مقدمات انجام شده در آینده نزدیک این هدف محقق خواهد شد.

نام شهر	جمعیت*	تعداد سالن سینما	تعداد صندلی
مشهد	۳٬۳۷۲٬۶۶۰	۴۹	۵۸۰۷
نیشابور	۴۵۱٬۷۸۰	۴	۳۸۰
سبزوار	۳۰۶٬۳۱۰	ندارد	--
تربت جام	۲۶۷٬۶۷۱	ندارد	--
تربت حیدریه	۲۲۴٬۶۲۶	ندارد	--
قوچان	۱۷۴٬۴۹۵	ندارد	--
کاشمر	۱۶۸٬۶۶۴	ندارد	--
چناران	۱۵۵٬۰۱۳	ندارد	--
خواف	۱۳۸٬۹۷۲	ندارد	--
تایباد	۱۱۷٬۵۶۴	ندارد	--
فریمان	۹۹٬۰۰۱	ندارد	--
سرخس	۹۷۵۱۹	ندارد	--
گناباد	۸۸٬۷۵۳	۱	۳۴۰
بردسکن	۷۵٬۶۳۱	ندارد	--
درگز	۷۲٬۳۵۵	ندارد	--
بینالود	۶۹٬۶۴۰	۱۰	۱۰۷۵
زاوه	۶۷٬۶۵۹	ندارد	--
رشتخوار	۶۰٬۶۸۹	ندارد	--
باخرز	۵۴٬۶۱۵	ندارد	--
جوین	۵۴٬۴۸۸	ندارد	--
خلیل آباد	۵۱٬۷۰۱	ندارد	--
مه ولات	۵۱٬۴۰۹	ندارد	--
جغتای	۴۹٬۱۷۵	ندارد	--
فیروزه	۳۷٬۵۳۹	ندارد	--
خوشاب	۳۷٬۱۸۱	ندارد	--
کلات	۳۶٬۲۳۷	ندارد	--
بجستان	۳۱٬۲۰۷	ندارد	--
داورزن	۲۱٬۹۱۱	ندارد	--
گلپهяр	ندارد	ندارد	--
ششتمد	ندارد	ندارد	--
صالح آباد	ندارد	ندارد	--
کوهسرخ	ندارد	ندارد	--
زبرخان	ندارد	ندارد	--
* منبع جمعیت: آخرین سرشماری نفوس و مسکن – سال ۹۵			

گزارش خبرنگار روز نامه خراسان از بازار پوشاک بانوان و دغدغه خانم ها برای تهیه پوشاک استاندارد

پوشاک اسلامی بانوان، کیمیای بازار

●حمایت از تولید کنند، باز هم نه!

در ادامه با دبیر ستاد امر به معروف و نهی از منکر استان صحبت می کنیم تا ببینیم داعیه این ستاد برای رعایت پوشش اسلامی، در حد حرف بوده است یا تلاشی برای فراهم شدن زمینه های این مهم داشته اند. مهدی رضایی می گوید: در ستاد پیگیری کرده و مصوبه ای از شورای فرهنگ عمومی کشور گرفته ایم مبنی بر این که مرکز ملی کیفیت را در حوزه مد و لباس در خراسان رضوی و مشهد به صورت پایلوت (آزمایشی) راه اندازی کنیم و محور اصلی فعالیت این مرکز هم استانداردسازی محصولات مد و لباس باشد.

وی در پاسخ به این سوال که با رعایت استاندارد های پوشش، هزینه هایی از جمله افزایش متر از پارچه، دکمه و... به قیمت پوشاک اضافه می شود، آیا تسهیلاتی برای حمایت از تولید کنند و مصرف کننده در این زمینه در نظر گرفته شده یا خیر؟ تاکید می کند: متأسفانه در حوزه نمایشگاه های مد و لباس که متولی آن ارشاد است، قیمت ها به نوعی است که هیچ کس نمی تواند خرید کند ولی نکته ما این است که اگر در استای استاندارد سازی پیش برویم و فضای رقابتی برای همه تولید کنندگان و فروشندگان یکنواخت باشد، تولید کننده مجبور می شودطوری پیش برود که با قیمت کمتری محصول عرضه کند و اصلاً حمایت لازم نیست.

● ساختار خراب نظام صنفی، زخم کشنده بازار پوشاک بانوان

در پایان با عضو هیئت مدیره اتحادیه فروشندگان پوشاک مشهد و مدیرعامل واحد تولیدی پوشاک اطمینان، گفت و گو می کنیم که زاویه دیدش به بازار پوشاک اسلامی بانوان متفاوت است. جواد حسین پور حجار می گوید: ما اول از همه به ساختار های نظام صنفی در ست نیاز داریم که هم اکنون در

قشر جوان و خوش ذوقی هم که می خواهند وارد این کار بشوند و پوشش طراحی کنند، آن قدر گرفتار اخذ مجوز های مختلف می شوند که میدان را رها می کنند.

● دولت مردمی حمایت کند

مشکلات بانوان مشهدی برای یافتن پوشاک مناسب را با نایب رئیس اتحادیه خیاطان و تولید کنندگان پوشاک مشهد در میان می گذاریم، مرادی می گوید: در جامعه تقاضا برای این کاری که شما می فرمایید آن قدر نیست که تولید کننده با توجه به کمبود سرمایه برای آن هزینه کند. وی ادامه می دهد: دولت مردمی، جناب آقای رئیسی باید از تولید کننده حمایت کنند، آن قدر سازمان تامین اجتماعی، اداره کل مالیاتی استان، شهرداری و... سنگ جلوی پای تولید کننده می اندازند و به عنوان مثال بانک ها از ابتدای سال تا کنون هیچ تسهیلاتی نداده اند که تولید کننده ما به سمت ربا رفته است.

گزارش ترسول

قیمت های گزاف، تنوع اندک، کمپایی، بی توجهی به ذائقه گروه های سنی و ... از جمله محدودیت هایی است که بانوان مشهدی این روزها برای تهیه پوشاک مناسب حضور در جامعه با آن دست به گریبان هستند و به گفته برخی از آن ها برای تهیه پوشاک شکیل، عفیف و با کیفیت باید خودشان پارچه بخرند و لباس بدوزند و چه چیزی ناگوار تر از این که بازار پوشاک پایتخت معنوی ایران اسلامی، بانوان را از خودش نا امید کند! به گزارش خراسان رضوی، کافی است برای تهیه یک دست لباس بیرون زاننه با پوشش مناسب به بازار سرزیند تا قحطی آن چه می خواهید نوی دوقتان بزند. آن چه هست انبوهی از مانتوهای خوش رنگ و لعاب اما کوتاه، بی دکمه یا چسبان، شلوار های کوتاه و چسبان، روسری های کم متر از، جوراب های نازک و... است. شاید بگویید خانم هایی که قصد رعایت چارچوب های شرعی را دارند، می توانند به فروشگاه های عفاف و حجاب بروند اما واقعیت این است که این فروشگاه ها نه تنها به تعداد انگشت شمار هستند بلکه نه تنوع دارند، نه می شود با مضیقه های اقتصادی این روزها از عهده قیمت های کمر شکن آن ها برب آمد.

● یا شیک پوشی یا حجاب!

خبرنگار خراسان برای بررسی بهتر این مسئله به خیابان های شهر می رود. خانم ۳۲ ساله ای که مانتو پوشیده، می گوید: کل بازار های مشهد را بگردی یک مانتوی دکمه دار نمی توانی پیدا کنی، مانتوهای انگشت شماری که دکمه دارند هم مناسب سن مادر بزرگ من هستند، یعنی من یا باید قید زیبایی لباسم را بزنم یا قید

پوششم را. خانم ۴۵ ساله ای مشغول سفارش

لباس در یک خیاطی زنانه است و می گوید: من و خواهر هایم همگی پوشش مانتو داریم و خیلی وقت است به ناچار پارچه می خریم تا خیاط برایمان مانتو بدوزد اما این کار هزینه بیشتری دارد و همه از عهده آن بر نمی آید. خانم خیاط هم می گوید: خیلی از مشتری های من مانتوی جلو باز ارزان می خرند و پیش من می آورند تا برایشان دکمه بدوزم.

● مانتوی بیش از یک میلیونی

خانم جوانی در خیابان آیکوه مانتوی عبایی به تن دار دومی گوید: این مدل مانتو را به دلیل پوشیدگی و راحتی اش انتخاب کرده ام، منتها یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان برایش هزینه کرده ام در حالی که با همین قیمت می شد برای مصرف چند سال مانتوی بازاری خرید. از طرفی وقتی می خواهیم پوشش اسلامی داشته باشیم، همه محصولات تیره رنگ هستند. یک خانم چادری همراه دختر ۱۰ ساله اش در ایستگاه اتوبوس نشسته و می گوید: انگار بازار های مشهد در خدمت پوشش های آزادتر است و خانم های محجبه فراموش شده اند. منی که دوست دارم لباسی زینب اما پوشیده به تن کنم، اصلاً چیزی پیدا نمی کنم. خودم به کنار، دوست دارم دخترم مثل بقیه دختر ها لباس هایی شاداب و زیبا اما با رعایت عفاف داشته باشد که چنین لباسی وجود ندارد.

● نبود خلاقیت و تنوع در تولید

فروشنده یکی از فروشگاه های عفاف و حجاب خیابان آیکوه هم می گوید: تقاضا خیلی خیلی زیاد است و خانم ها در حسرت ذره ای خلاقیت و تنوع هستند اما تولید بسیار کم است، طوری که ما برای پر کردن مغازه مشکل داریم. خانم های شاغل به ما سر می زنند تا چادری که برای محل کار راحت باشد بخرند، مادر جوان